

“मीठे बच्चे- निराकार बाबाले तिमीलाई आफ्नो मत दिएर आस्तिक बनाउनुहुन्छ, आस्तिक बनेपछि मात्रै तिमी बाबाको वर्सा लिन सक्छौ ।”

प्रश्न:- बेहदको राजाई प्राप्त गर्नका लागि कुन दुई कुरामा पूरा-पूरा ध्यान दिनुपर्छ ?

उत्तर:- १) पढाइ र २) सेवा । सेवाका लागि लक्षण पनि धेरै राम्रो चाहिन्छ । यो पढाइ धेरै अद्भुत छ यसबाट तिमी राजाई प्राप्त गर्दछौ । द्वापरदेखि धन दान गर्ने भएकाले राजाई मिल्छ तर अब तिमी पढाइद्वारा राजकुमार-राजकुमारी बन्छौ ।

गीत :- हमारे तीर्थ न्यारे हैं... ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतको एउटा लाइन सुने । तिमीहरूको तीर्थ हो- घरमा बसेर चुप-चाप मुक्तिधाम पुगु । दुनियाँका तीर्थ त सामान्य हुन्, तिमीहरूको फरक छ । मनुष्यको बुद्धियोग त साधु-सन्त आदितर्फ धेरै भड्किइरहन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई त केवल बाबालाई नै याद गर्ने डाइरेक्सन मिल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ निराकार बाबा । यस्तो होइन- निराकारलाई मान्ने पनि निराकारी मतका ठहरिए । दुनियाँमा मत-मतान्तर त धेरै छन् नि । यो एउटा निराकारी मत निराकार बाबाले दिनुहुन्छ, जसद्वारा मनुष्यले उच्चभन्दा उच्च पद जीवनमुक्ति वा मुक्ति पाउँछन् । यी कुरालाई कसैले जान्दैनन् । केवल यत्तिकै भनिदिन्छन्- निराकारलाई मान्नेवाला हौं । अनेकानेक मत छन् । सत्ययुगमा त हुन्छ एक मत । कलियुगमा छन् अनेक मतहरू । अनेक धर्म छन्, लाखौं-करोडौं मत होलान् । घर-घरमा हर एकको आफ्नो मत छ । यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई एकै बाबाले उच्चभन्दा उच्च बनाउने उच्चभन्दा उच्च मत दिनुहुन्छ । तिमीहरूको चित्र देखेर धेरै मानिसले भन्छन्- यो के बनाएको हो ? मुख्य कुरा के हो ? भन, यो रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान हो, जुन ज्ञानद्वारा हामी आस्तिक बन्छौं । आस्तिक बनेपछि बाबाबाट वर्सा मिल्छ । नास्तिक बनेपछि वर्सा गुमाएका हौ । अहिले तिमी बच्चाहरूको धन्दा नै यो हो- नास्तिकलाई आस्तिक बनाउनु । यो परिचय तिमीलाई बाबाबाट मिलेको हो । त्रिमूर्तिको चित्र त बडो क्लियर छ । ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण त जरूर चाहिन्छ नि । ब्राह्मणहरूद्वारा नै यज्ञ चल्छ । यो बडो महान् यज्ञ हो । पहिले-पहिले त यो बुझ्नुपर्छ- उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ । सबै आत्माहरू भाइ-भाइ ठहरिए । सबैले एक बाबालाई याद गर्छन् । उहाँलाई बाबा भन्छन्, वर्सा पनि रचयिता बाबाबाट नै मिल्छ । रचनाबाट त मिल्न सक्दैन, त्यसैले ईश्वरलाई सबैले याद गर्छन् । अब बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको रचयिता र भारतमा नै आउनुहुन्छ, आएर यो कार्य गर्नुहुन्छ । त्रिमूर्तिको चित्र त बडो राम्रो चीज छ । उहाँ बाबा, यी दादा । ब्रह्माद्वारा बाबाले सूर्यवंशी घरानाको स्थापना गरिरहनुभएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुनेछ । लक्ष्य-उद्देश्य पूरा छ त्यसैले बाबा ब्याजहरू पनि बनाउन लगाउनुहुन्छ । भन, थोरैभन्दा थोरै दुई अक्षरमा तपाईंलाई सम्झाउँछु । बाबाबाट सेकेन्डमा वर्सा मिल्नुपर्छ नि । बाबा हुनुहुन्छ नै स्वर्गको रचयिता । यो ब्याज (मेडल) त धेरै राम्रो चीज हो । तर धेरै देह-अभिमानी बच्चाहरूले बुझ्दैनन् । यसमा सारा ज्ञान छ- एक सेकेन्डको । बाबाले यहाँ नै आएर स्वर्ग बनाउनुहुन्छ । नयाँ दुनियाँ बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ । यो पुरुषोत्तम संगमयुगको पनि गायन गरिएको छ । यो सारा ज्ञान बुद्धिमा टप्किनुपर्छ । कसैको योग छ तर ज्ञान छैन, धारणा छैन । सेवा गर्ने बच्चाहरूलाई ज्ञानको धारणा राम्रो हुन सक्छ । बाबा आएर मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर्ने अनि बच्चाले कुनै सेवा नगरुन्, उनीहरू के कामका ? उनीहरू दिलमा चढ्न सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- ड्रामामा मेरो पार्ट छ नै रावण राज्यबाट सबैलाई छुटाउने । राम राज्य र रावण राज्य भारतमा नै गाडिएको छ । अब राम को हो ? यो पनि जान्दैनन् । गाउँछन् पनि- पतित-पावन, भक्तहरूका भगवान् एक । त्यसैले पहिले-पहिले जब कोही भित्र घुस्छ भने बाबाको परिचय देऊ । उसलाई हेरेर सम्झाउनुपर्छ । बेहदको बाबा आउनुहुन्छ नै बेहदको सुखको वर्सा दिन । उहाँको आफ्नो शरीर त छैन त्यसैले वर्सा कसरी दिने ? स्वयं भन्नुहुन्छ- म यस ब्रह्मा तनबाट पढाएर, राजयोग सिकाएर यो पद प्राप्त गराउँछु । यो ब्याजमा सेकेन्डको सम्झानी छ । कति सानो ब्याज छ तर सम्झाउनेवाला बडो देही-अभिमानी चाहिन्छ । उनीहरू धेरै कम छन् । यो मेहनत कसैबाट पुग्दैन, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- चार्ट राखेर हेर- सारा दिनमा म कति समय यादमा रहन्छु ? सारा दिन अफिसमा काम गर्दा यादमा रहनु छ । कर्म त गर्नु नै छ । यहाँ योगमा बसाएर भन्नुहुन्छ- बाबालाई याद गर । त्यस समय कर्म त गर्दैनौ । तिमीले त कर्म गर्दै याद गर्नु छ । नत्र भने बस्ने आदत पर्छ । कर्म गर्दै यादमा रह्यौ भने कर्मयोगी सिद्ध हुनेछौ । पार्ट त अवश्य बजाउनु छ, यसमा नै मायाले विघ्न पर्छ ।

सच्चाइसँग चार्ट पनि कसैले लेख्दैनन् । कसै-कसैले लेख्छन्, आधा घण्टा, पौने घण्टा यादमा रहून् । त्यो पनि बिहानै यादमा बस्छन् भने मात्र । भक्तिमार्गमा पनि बिहान उठेर रामको माला जप्छन् । यस्तो पनि होइन, त्यस समय एकै धुनमा रहन्छन् । होइन, अरू पनि धेरै संकल्प आइरहन्छ । तीव्र भक्तहरूको बुद्धि अलि ठहरिन्छ । यो त हो अजपाजाप । नयाँ कुरा छ नि । गीतामा पनि मन्मनाभव अक्षर छ । तर कृष्णको नाम राख्नाले कृष्णलाई याद गर्छन्, केही पनि बुझ्दैनन् । साथमा ब्याज अवश्य हुनुपर्छ । भन, बाबा ब्रह्मा तनमा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, हामी उहाँ बाबासँग प्रीत राख्छौं । मनुष्यलाई त न आत्माको, न परमात्माको ज्ञान छ । बाबा सिवाय यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन । उहाँ त्रिमूर्ति शिव सबैभन्दा मुख्य हुनुहुन्छ । बाबा र वर्सा । यस चक्रलाई बुझ्न त धेरै सजिलो छ । प्रदर्शनीबाट पनि प्रजा त लाखौं बनिरहन्छन् नि । राजाहरू त थोरै हुन्छन्, उनीहरूका प्रजा त करोडौंको अन्दाजमा हुन्छन् । प्रजा धेरै बन्छन्, बाँकी राजा बनाउनका लागि पुरुषार्थ गर्नु छ । जसले धेरै सेवा गर्छ उसले अवश्य उच्च पद पाउनेछ । कोही बच्चालाई सेवाको धेरै सोख छ । भन्छन् पनि, नोकरी छोडिदिऔं, खानका लागि छुँदै छ । बाबाको बनेपछि त शिवबाबाको नै पालना लिनेछु । तर बाबा भन्नुहुन्छ— मैले वानप्रस्थमा प्रवेश गरेको छु नि । माताहरू पनि जवान छन् भने घरमा रहेर दुवैले सेवा गर्नु छ । बाबा हर एकको परिस्थितिलाई हेरेर राय दिनुहुन्छ । विवाह आदिको लागि यदि अनुमति मिलेन भने हलचल हुन्छन्, त्यसैले हर एकको हिसाब-किताब देखेर राय दिनुहुन्छ । कुमार छन् भने भन्नुहुन्छ— तिमी सेवा गर्न सक्छौ । सेवा गरेर बेहदको बाबाबाट वर्सा लेऊ । लौकिक पिताबाट तिमीलाई के मिल्छ ? धुल मुलो । त्यो त सबै माटोमा मिल्नु छ । दिनप्रति दिन समय कम हुँदै जान्छ । कोही सम्भन्धनु हाम्रा बच्चा सम्पत्तिका हकदार बन्दछन् । तर बाबा भन्नुहुन्छ— केही पनि मिलेवाला छैन । सारा सम्पत्ति खरानीमा मिल्नेछ । उनले सम्भन्धनु— पछि आउनेहरूले खानेछन् । धनीहरूको धन खतम हुनमा केही समय लाग्दैन । मृत्यु त सामुन्ने खडा छ । कुनै पनि वर्सा लिन सक्दैनन् । धेरै कम छन् जसले पूरै सम्भाउन सक्छन् । धेरै सेवा गर्नेले नै उच्च पद पाउनेछ । त्यसैले उनीहरूको सम्मान पनि गर्नुपर्छ, यिनीबाट सिक्नु छ । २१ जन्मका लागि सम्मान गर्नुपर्छ । स्वतः नै उनीहरूले उच्च पद पाउनेछन्, त्यसैले सम्मान त जहाँ-तहाँ रहनु नै छ । स्वयं पनि बुझ्न सक्छन्, जे मिल्यो त्यही ठीक छ । यसमा नै खुशी हुन्छन् ।

बेहदको राजाईका लागि पढाइ र सेवामा पूरा अटेन्सन चाहिन्छ । यो हो बेहदको पढाइ । यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ नि । यो पढाइ पढेर तिमी राजकुमार बन्दछौ । कोही पनि मनुष्यले धन दान गर्छन् भने उनीहरू राजाको पासमा वा साहुकारको पासमा जन्म लिन्छन् । तर त्यो हो अल्पकालको सुख । त्यसैले यस पढाइमा धेरै अटेन्सन दिनुपर्छ । सेवाको रुची रहनुपर्छ । म आफ्नो गाउँमा गएर सेवा गरौं । धेरैको कल्याण हुनेछ । बाबा जान्नुहुन्छ— यस्तो सेवाको सोख अहिलेसम्म कसैमा छैन । लक्षण पनि त राम्रो चाहिन्छ नि । यस्तो होइन— डिससर्विस गरेर अभ्र यज्ञको नाम पनि बदनाम गरून् र आफ्नै नोक्सान गरून् । बाबा त हर कुराको लागि राम्रोसँग सम्भाउनुहुन्छ । ब्याज आदिका लागि कति फिक्र हुन्छ । फेरि सम्भिइन्छ— ड्रामा अनुसार ढिलो भएको हो । यो लक्ष्मी-नारायणको ट्रान्सलाइट चित्र पनि फस्टक्लास छ । तर बच्चाहरूमा आज बृहस्पतिको दशा छ भने भोलि फेरि राहुको दशा बस्छ । ड्रामामा साक्षी भएर पार्ट हेर्नु पर्छ । उच्च पद पाउनेहरू धेरै कम हुन्छन् । हुन सक्छ ग्रहचारी उत्रिएर जाओस् । ग्रहचारी उत्रियो भने फेरि छलाङ्ग मार्छन् । पुरुषार्थ गरेर आफ्नो जीवन बनाउनुपर्छ, नत्र भने कल्प-कल्पान्तरका लागि सत्यानाश भएर जानेछ । बुझ्नेछन् कल्प पहिले जस्तै ग्रहचारी आएको छ । श्रीमत्तमा चलेनन् भने पद पनि मिल्दैन । उच्चभन्दा उच्च हो भगवान्को श्रीमत । यी लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई तिमीहरू सिवाय कसैले बुझ्न सक्दैन । भन्दछन्, चित्र त धेरै राम्रो बनाउनुभएको छ, तिमीलाई यो चित्र देख्दा मूल वतन, सूक्ष्म वतन, स्थूल वतन सारा सृष्टिको चक्र बुद्धिमा आउँछ । तिमी ज्ञानी बन्दछौ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । बाबालाई त यो चित्र देखेर धेरै खुशी हुन्छ । विद्यार्थीलाई त खुशी हुनुपर्छो नि— म पढेर यस्तो बन्दछु । पढाइद्वारा नै उच्च पद मिल्छ । यस्तो होइन— जो भाग्यमा होला । पुरुषार्थद्वारा नै प्रारब्ध मिल्छ । पुरुषार्थ गराउनेवाला बाबा मिल्नुभएको छ, उहाँको श्रीमतमा चलेनन् भने खराब गति हुनेछ । पहिले-पहिले त कसैलाई पनि यस ब्याजद्वारा नै सम्भाऊ फेरि जो लायक छन् उनीहरूले भट्ट भन्दछन्— मलाई यो मिल्न सक्छ ? हो, किन मिल्दैन । यस धर्मका जो हुनेछन् उनीहरूलाई तीर लाग्नेछ । उसको कल्याण हुन सक्छ । बाबाले त सेकेन्डमा हातमा स्वर्ग दिनुहुन्छ, यसमा त धेरै खुशी हुनुपर्छ । तिमी शिवका भक्तहरूलाई यो ज्ञान देऊ । भन, शिवबाबा भन्नुहुन्छ, मलाई याद गर्‍यो भने राजाहरूको राजा बन्दछौ । सारा दिन यही सेवा गर । खास बनारसमा

शिवका मन्दिर त धेरै छन्, वहाँ राम्रो सेवा हुन सक्छ । कोही न कोही निस्कनेछ । धेरै सहज सेवा छ । कसैले गरेर हेरोस्, खाना त मिल्छ नै, सेवा गरेर हेर । सेन्टर त वहाँ छन् नै । बिहान जाऊ मन्दिरमा, राती फर्किएर आऊ । सेन्टर बनाइदेऊ । सबैभन्दा धेरै तिमी शिवका मन्दिरमा सेवा गर्न सक्छौ । उच्चभन्दा उच्च हो नै शिवको मन्दिर । बम्बेमा बबुलनाथको मन्दिर छ । सारा दिन वहाँ गएर सेवा गरेर धेरैको कल्याण गर्न सक्छौ । यो ब्याज नै पर्याप्त छ । प्रयास गरेर हेर । बाबा भन्नुहुन्छ— यो ब्याज लाख त के दश लाख बनाऊ । वृद्ध मानिसले धेरै राम्रो सेवा गर्न सक्छन् । धेरै प्रजा बन्नेछन् । बाबा केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, मन्मनाभव अक्षर भुलेका छौ । भगवानुवाच छ नि । कृष्ण कहाँ भगवान् हुन् र, उनले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । शिवबाबा यी कृष्णलाई पनि यो पद प्राप्त गराउनुहुन्छ । फेरि धक्का खाने के आवश्यकता छ । बाबा त भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर । तिमी सबैभन्दा राम्रो सेवा शिवको मन्दिरमा गर्नसक्छौ । सेवाको सफलताको लागि देही-अभिमानी अवस्थामा स्थित भएर सेवा गर । दिल सफा भए अनुहार हँसिलो हुन्छ । बनारसका लागि बाबा त खास राय दिनुहुन्छ, त्यहाँ वानप्रस्थीहरूका आश्रम पनि छन् । भन, हामी ब्रह्माका सन्तान ब्राह्मण हौं । बाबा ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुनेछ, अरू कुनै उपाय छैन । बिहानदेखि रातीसम्म शिवको मन्दिरमा बसेर सेवा गर । ट्राइ गरेर हेर । शिवबाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— मेरा मन्दिर त धेरै छन् । तिमीलाई कसैले केही भन्दैन, अभै खुशी हुनेछन्— यसले त शिवबाबाको धेरै महिमा गर्दछ । भन, उहाँ ब्रह्मा हुनुहुन्छ, यी ब्राह्मण हुन्, उहाँ कुनै देवता हुनुहुन्न । उहाँले पनि शिवबाबालाई याद गरेर यो पद लिनुहुन्छ । उहाँद्वारा शिवबाबा भन्नुहुन्छ, म एकलाई याद गर । कति सजिलो छ । वृद्धको कसैले इन्सुल्ट गर्दैन । बनारसमा अहिलेसम्म यति कुनै सेवा भएको छैन । ब्याज वा चित्रमा सम्झाउन धेरै सजिलो छ । कोही गरिब छ भने भन— तपाईंलाई निःशुल्क दिन्छौं, साहुकार छ भने भन, तपाईं दिनुहुन्छ भने धेरैको कल्याणको लागि अभै छपाउनेछौं तब तपाईंको पनि कल्याण हुनेछ । यो तिम्रो धन्दा सबैभन्दा राम्रो हुनेछ । कसैले ट्राइ गरेर हेर । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानलाई जीवनमा धारणा गरेर फेरि सेवा गर्नु छ । जसले धेरै सेवा गर्छ, राम्रो लक्षण छ उसको सम्मान पनि अवश्य गर्नु छ ।
- २) कर्म गर्दा यादमा रहने आदत पार्नु छ । सेवाको सफलताको लागि आफ्नो अवस्था देही-अभिमानी बनाउनु छ । दिल सफा राख्नु छ ।

वरदानः— साथी र साक्षीपनको अनुभवद्वारा सदा सफलतामूर्त भव

जो बच्चा सदा बाबाको साथमा रहन्छ ऊ स्वतः साक्षी बन्छ किनकि बाबा स्वयं साक्षी भएर पार्ट बजाउनुहुन्छ भने उहाँको साथमा रहनेले पनि साक्षी भएर पार्ट बजाउँछ र जसका साथमा स्वयं सर्वशक्तिमान् बाबा हुनुहुन्छ ऊ सफलतामूर्त पनि स्वतः बनिहाल्छ । भक्तिमार्गमा त पुकार्छन्— थोरै समय साथको अनुभव गराइदिनुहोस्, झलक देखाइदिनुहोस् तर तिमी सर्व सम्बन्धले साथी भयौ, अब यसै खुशी र नशामा रहने गर— जो पाउनु थियो त्यो पाइयो ।

स्लोगनः— व्यर्थ संकल्पको निशानी हो— मन उदास र खुशी गुम ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नका लागि विशेष होमवर्क :

- १०) चेक गर— जति पनि संकल्प उठ्छन् ती स्वयं वा सर्वप्रति कल्याणकारी छन् ? सेकेन्डमा कति संकल्प उठे— तिनीहरू मध्ये कति सफल भए र कति असफल भए ? संकल्प र कर्ममा अन्तर नहोस् । संकल्प जीवनको अमूल्य खजाना हो । जसरी स्थूल खजानालाई व्यर्थ गर्दैनौ त्यसरी नै एउटा संकल्प पनि व्यर्थ नजाओस् ।